

handlet Lovforslagene om Beskatning af Ol og Brændevin, forekommer mig imidlertid at være at lægge Hænderne i Skjød, og ikke at ville kunne føre Sagen et Tjed videre, idet det kun tager formelle, men ikke positive Hensyn. Vel skal jeg med Flertallet erkjende Rigtigheden af, at Landstinget ikke kan billige de af Folkethinget foretagne Forandringer i § 44, men kan derimod ikke tiltræde dets Anskuelse om, at man af den Grund skulde udsætte Behandlingen af Lovforslaget, indtil Ol- og Brændevinslovene være endelig behandlede af Folkethinget, idet det forekommer mig langt sandsynligere, at disse Lovforslags Behandling der vilde fremskyndes, naar Landstinget behandlede det tilbagefendte Lovforslag, søgende at komme til Enighed om, paa hvilke Punkter og i hvilket Omfang med Hensyn til Kompensations-Spørgsmaalet man kunde imødekomme Folkethinget, men samtidigt tilbagegivende § 44 den samme Redaktion, den havde i det af Landstinget vedtagne Forslag.

Ved en saadan Fremgangsmaade vilde høist sandsynlig fremkomme et Materiale, der kunde tjene til Grundlag for Forhandlinger i et Fællesudvalg, som ved gjensidig Imødekommen, ogsaa fra Regjeringens Side, forhaabentlig vilde føre til en heldig Løsning af dette for Fædrelandet saa høist vigtige Anliggende.

Jeg kan derfor ikke tiltræde det af Flertallet stillede Forslag til Beslutning, men tillader mig derimod at stille følgende Forslag:

„Landstinget beslutter, at Udvalget skal overveie de Forandringer, som Folkethinget har vedtaget i det nu til Landstinget tilbagefendte Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne og snarest mulig fremkomme med Erklæring derover.“

Brasch.

Breinholt,
Sekretær.

Broberg.

Danneskjold-Samsøe.

Haffner,
Formand.

Hasle.

Magen,
Ordfører.

Mourier-Petersen.

W. Petersen.

Rammeskov.

Ussing.